

Enric Pujol (Figueres, 1960). Doctor en Filosofia i Lletres – especialitat d’Història– per la Universitat Autònoma de Barcelona, és autor de *El descrèdit de la història* (1993) i de *Ferran Soldevila i els fonaments de la historiografia catalana contemporània* (1995), llibre que va merèixer, l’any 1998, el premi Enric Prat de la Riba concedit per l’Institut d’Estudis Catalans. Aquestes dues obres mostren el seu interès per la historiografia i la història dels historiadors, que ha desenvolupat en d’altres títols, sobretot en el *Diccionari d’historiografia catalana* (2003) –del qual en fou el codirector, junt amb Jordi Casassas, i que dirigí Antoni Simón- i en el llibre *Història i reconstrucció nacional. La historiografia catalana a l’època de Ferran Soldevila* (2003) –síntesi de la seva tesi doctoral, llegida el 2000 i que va merèixer el premi extraordinari de doctorat l’any 2003. L’historiador Ferran Soldevila és un dels autors en què s’ha especialitzat, raó per la qual n’ha editat els reculls *Textos d’història i política, 1924-1967* (1994) i *Noms propis* (1994), i ha tingut cura de la publicació dels seus *Dietaris de l’exili i el retorn* (2 vol, 1995-2000) i de *Els dietaris retrobats* (2007). També han atret la seva atenció figures destacades de la cultura contemporània com l’escriptora Rosa Leveroni –de qui publicà, conjuntament amb Abraham Mohino, les *Confessions i quaderns íntims* (1997)–, Salvador Dalí, Alexandre Deulofeu, el poeta Carles Fages de Climent –del qual ha comissariat l’exposició i el catàleg *Carles Fages de Climent. Poètica i mítica de l’Empordà* (2002-2003), junt amb Rafael Pascuet- o Jaume Miravittles –figura central del llibre col·lectiu *La revolució del bon gust. Jaume Miravittles i el Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya* (2006), coordinat conjuntament també amb Rafael Pascuet.

Ha combinat el seu interès per les personalitats significatives amb les visions de conjunt de la història cultural i política en obres com *La Mancomunitat de Catalunya i l’autonomia* (1996) i *Història de l’Institut d’Estudis Catalans* (2 vol, 2002-2007), ambdues redactades conjuntament amb Albert Balcells. I ha realitzat un intent de sistematització global del pensament polític català en l’obra col·lectiva *Pensament polític als Països Catalans 1714-2014* (2007), que ha dirigit junt amb Jaume Renyer. Darrerament ha tingut cura de l’aplec d’intervencions parlamentàries del polític Francesc Ferrer i Gironès: *Llengua i país* (2007).

Un altre centre d’interès ha estat la temàtica dels exilis. En aquest àmbit, ha coordinat els volums col·lectius *L’exili català de 1936-39. Un balanç* (2003) i *L’exili català de 1936-39. Noves aportacions* (2006). I ha redactat, amb Felip Solé, el llibre *Exilis* (2007). Així mateix, ha estat el comissari, junt amb Jaume Santaló, del Museu de l’Exili de La Jonquera (2001-2007).

Ha estat director de la Casa de la Generalitat a Perpinyà (2004-2005) –actuació que li valgué la medalla de la fidelíssima vila de Perpinyà concedida per l’ajuntament de la ciutat- i Coordinador de l’Àrea d’Història i Pensament Contemporani de la Generalitat de Catalunya (2005-2007) –càrrec que li comportà assumir la responsabilitat del Centre d’Estudis de Temes Contemporanis i del Centre d’Història Contemporània de Catalunya; aquest darrer en estreta col·laboració amb Lluís Ferran Toledano, director de projectes. Darrerament, ha estat professor associat a la UAB des de 2007 a 2010.